

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

L

G

D

Julen 1958.

Der er noget i luften, jeg ved ikke hvad,
som forår, skønt skoven har mistet hvert blad,
Der er noget i luften som rosernes duften,
som fuglenes fryd,
skønt rosen er falmet, og fuglen er draget mod syd.

Der er noget i luften, som gør mig så glad,
som frisker mit hjerte i ungdommens bad.
Der er noget herinde, et strålende minde
med kærter og sang
om julen derhjemme, derhjemme hos moder en gang.

Der er noget i luften, et barndommens bud,
som lyser imod mig som stjernen fra Gud,
som leder mig stille til frelseren lille
med barndommens fryd,
skønt barndommen flygted som fuglen, der rejste mod syd.

O, kom til os alle, du højtidens drot,
om lokken er gylden, om håret er gråt!
Udbred dine hænder, mens lysene brænder,
og skänk os din fred!
Thi evig, ja evig er glæden, når du følger med.

Husker du disse vidunderlige dejlige aftener, når vi den 1. december sad sammen om vor julekrone på den store dagligstue på Landerupgård? Det første lille lys var tændt af den sidst ankomne dreng, og det sendte nu sine stråler ud over stuen som det første varsel om det, som snart skulle komme: julen med al dens usigelige glæde.

Vi, der fik lov til at opleve dette år efter år, vil aldrig kunne glemme den følelse af højtid og glæde, der fyldte os. Og de mange gamle drenge, som altid til denne aften sendte hilsener, gav hver på sin måde udtryk for, hvad barndomsmindet om 1. december på Landerupgård kaldte frem hos dem. En af dem var der, som skrev følgende: "I dag vil en lille drengs hånd række op og tænde det første lys i jeres julekrone. Der vil det lille lysglimt så stå, og med sin spæde flamme vil det kæmpe imod mørket. Dag for dag vil flammernes antal stige og lyset vokse i styrke, indtil det strålende lysskær vil fortælle jer, at nu er julens højtid inde, og nu har lyset vundet sejr over mørket. - Hvor skøn en skik, og hvor sandt et symbol! Rundt om på hele kloden sidder i dag vi gamle drenge og lader tankerne gå de mange år tilbage til, da vi selv sad på bænke og stirrede ind i den første lille flamme på julekronen. Som travle barnefødder myldrer minderne frem og lader os genopleve den hygge og forventning, som er et særkende for juleforberedelserne på Landerupgård! Et ønske fødes i vort sind: ak, gid vi var børn igen og måtte få lov at genopleve det hele bare een gang. Få lov at stå op om morgenen på sovesalene og sige til hverandre: "I dag er der lo lys i julekronen" eller "i dag er der 15 lys" o. s. v., få lov til, når alle 24 lys er tændt, at sige: "I dag er det juleaften", få lov til at høre de gamle julesalmer tone fra hovedtrappen og blive båret ud over den mørke gårdsplads, ned over parken, markerne, helt ned til det, vi den gang kaldte "den lille granskov", få lov til at se de mørke omgivelser lidt efter lidt blive hvide af sne".

Eller, som en anden skrev: "Hvor ville jeg gerne være med til at fejre en jul på Landerupgård igen med al den forberedelse, det er noget, som vi gamle drenge aldrig kan glemme. Konkurrencen om hvilken klasse der får den smukkeste stue, Julekronen med lyse- og tilsidst selve juleaften i skolestuen med de mange juletræer, som tindrer af lys og glimmer, og drengenes glade stemmer, når de synger de gamle julesalmer, og deres alvor, når du læser Juleevangeliet, så har julen først holdt sit indtog på Landerupgård, og det er en jul, som en dreng aldrig vil glemme!"

Så var der en af mine drenge, der et år sendte sin hilsen til 1. december i følgende tre vers:

"Det lille lys, som her er tændt,
har mange tanker til jer sendt.
Tanken om den lille flamme
vækker med det samme
det gamle men gode minde
som aldrig aldrig bort kan svinde.

Selv om man måske ikke ville,
bliver man så stille!
Så brændes lidt at granen, så kommer duften,
og snart bruser sangen "Der er noget i luften".
Barnesøjlet tænder af flammen hist,
stille og roligt lyder sangen "Ind under jul, hvor er det trist!"
Det er det gamle men gode minde,
som aldrig aldrig bort kan svinde.

Så kommer der hurtigt flere lys
og sammen med det julestøjet syes,
så bliver glæden så stor så stor,
en skønne dag er det juleaften i al sin flor,
og næste dag skal vi hjem til mor!
Det er det gamle men gode minde,
som aldrig aldrig bort kan svinde.

Og så tilsidst 4 smukke linier, som jeg modtog den sidste
jul, jeg fejrede på Landerupgård, fra en anden af dem, der for
snart mange år siden fejrede sin barndomsjul på Landerupgård:

"Det sidste lys blev tændt i adventskronen
og trængte dybt i barnehjertet ind,
og evigt varer lyset, evig tonen
for den, der tog imod med barnligt sind."

Og nu er det minder både for dig og for mig, men Gud ske
lov, at vi har kunnet beholde juletonen fra den tid i vort
sind!

Medens jeg skriver dette, går det så atter imod jul, dagene
bliver kortere og mørkere, og inden længe er vi ved 1. decem-
ber. Så tænder vi også herude i LGD et lille lys, men ikke som
på Landerupgårds store julekrone, hvor der var plads til 24
lys, men på en lille smuk adventskrans, der kun er beregnet til
4. Ellers prøver vi på at fejre aftenen, ligesom vi gjorde det
hjemme på Landerupgård, en lille flok børn og voksne kommer
gerne op til os for at være med, vi synger de sange, som altid
på Landerupgård hørte denne aften til, vi læser de hilsener,
der er kommet, og til sidst får børnene historien om "Den lille

"Bjergeborg", Februar 1958

bror på borgen".

Fra en mængde af mine gamle drenge, der nu selv har stiftet hjem, hører jeg til min glæde, at de også prøver på i deres egne små hjem at forberede julen på lignende måde, som de var med til i deres barndom på Landerupgård, også hos dem tændes det første lille lys den 1. december.

Når så denne lille julehilsen kommer ind ad døren til dig, er det snart ved den tid, da juleklokkerne begynder at ringe, og du skal så herude fra L.G.D. både fra min mangeårige medarbejder Maria Rauhe og fra mig have en hjertelig julehilsen med ønsket om, at du og alle dine må få en rig og velsignet jul!

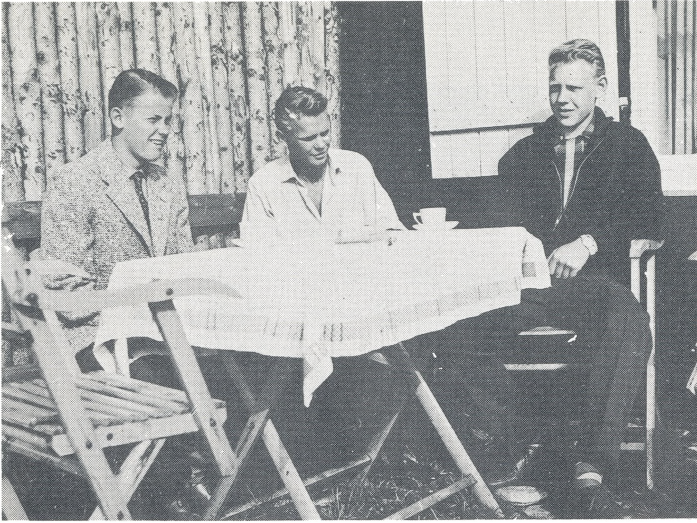
Der bliver ret ofte stillet det spørgsmål til mig, om tiden ikke falder mig lang herude, men det gør den såre langt fra, jeg har tværtimod vanskeligt ved at få den til at slå til. For det første tager den store korrespondance, som jeg hidtil har ført, en hel del tid, og der er også andre skriftlige arbejder, som jeg gerne vil have tid til at sysle med. Og så er der det, at når man bor langt ude på landet og har sit eget hus, og tilmed et hus, som oprindeligt kun var beregnet som

Ved Ringkøbing fjord, Februar 1958.

sommerhus, så vil der altid være en del, der skal ordnes ved det. Sommerlejren, som ligger nabo til mit hus, kræver også både tilsyn og en del pasning, ikke mindst efter at spurvene sidste efterår fandt på at bore sig igennem stråtaget og ind i huset, hvad de forøvrigt også har begyndt på her i mit hus, således at tækkemand Jens Jensen, der nu er 73 år, måtte op på taget for at stoppe de huller, de havde lavet. Heldigvis var her nogle store drenge på besøg, som kunne hjælpe ham.-

Min dejlige lille fyrretræsplantage, som jeg plantede med mine drenge for 34 år siden, er mig til megen glæde og det både sommer og vinter, og træerne er nu så høje, at man altid kan finde læ derinde. Men der er desværre to slags larver, som også godt kan lide træerne, og mod dem må der stadig føres krig både ved sprøjtning og på anden måde, for at ikke træerne skal gå til. I år er plantagen blevet udvidet med 1500 små fyrretræer, og det var festligt, da en af de store drenge fra Landerupgård sammen med mig i strålende forårssol gik herude og plantede dem. Da forstander Nielsen, Faarupgaard, senere kom her ud til sommerlejren med sine store drenge, havde han egetræspæle træspæle med til at indhegne nyplantningen med, et arbejde, som blev foretaget af ham selv og hans drenge, og I kan være sikre på, at de hegnsplæle står fast.

Tre unge "gamle drenge" på besøg, 1958.

Efter Fårupgaard drengene rykkede Landerupgårds første hold ind i lejren, og det blev 14 dage senere afløst af andet hold fra Landerupgård. Begge disse hold havde under deres ophold herude en dejlig rutebiltur til Hvide Sande, Nr. Lyngvig Fyr og Ringkøbing, og udgifterne til rutebilerne blev betalt af vor gode ven ingeniør Ove Bock i Argentina.

Efter Landerupgårds sidste hold rykkede 35 raske F.D.F. drenge fra Skovlunde ved København ind i lejren for 10 dage, og efter dem kom først et hold piger fra børnehjemmet ved Vejlefjord, og til slut et hold drenge fra samme sted. Der er ingen tvivl om, at pigerne nød lejropholdet i lige så høj grad som drengene.

Atter i oktober har vi haft et lille hold drenge fra Landerupgård herude i nogle dage, og 15 piger og drenge fra børnehjemmet i Marstal har holdt efterårsferie herude. I alt har således over 200 børn iløbet af sommeren og efteråret tumlet sig i sommerlejren og dens pragtfulde omgivelser, og jeg har bestemt indtryk af, at de alle har nydt tilværelsen herude i fulde drag. Det har været en fast regel for alle holdene, at søndagsaftenerne har de tilbragt her i L.G.D., hvor vi synes, at vi har haft det hyggeligt med sang, fortælling, kaffedrikning o.s.v.

Et stort antal gamle drenge er i år kommet på besøg hos os i deres egen bil. Når man først er nået så vidt, kan man jo sag-

Tækkemanden i arbejde.1958.

tens komme omkring med kone og børn, og i regelen er telt og kogegrejser jo også med. Andre er kommet i lejet bil eller på motorcykel eller knallert, derimod kun nogle ganske få på almindelig cykle, men jeg tror, at disse sidste ofte får mest ud af turen. -

Du husker nok, at jeg i mit julebrev i fjor opfordrede jer allesammen til efter evne at give en gave til vor sommerlejr "Bjærgborg". Denne henvendelse var ikke forgæves, idet der efterhånden er indkommet et beløb på 990,-kr., hvad både sommerlejrens bestyrelse og jeg er meget taknemmelige for, da det betyder en stor hjælp til at klare udgifterne ved lejren, og desuden synes jeg, at lejren bliver meget mere værd, når så mange slutter kreds om den. Allerede juleaftensdag fik jeg løfte om det første bidrag til lejren, idet en af mine gamle drenge, der er "indeklemt husmand" et sted på Sjælland, ringede til mig og fortalte, at nu havde han fået mit julebrev, og han ville så bare fortælle mig, at han havde givet en af sine grise navnet "L.G.D." og når den var tjenlig til at leveres på slagteriet, skulle jeg få det beløb, som den indbragte, som hans bidrag til "Bjærgborg". Jeg skal blot tilføje, at "L.G.D." da den kom på slagteriet, bragte sommerlejren det meget kærkomne tilskud af 200 kr.

Men så var der også enkelte af mine store drenge, der endnu er i lære, der sendte mig hver 10,-kr. af deres ret sparsomme lomme penge, de drenge holder af "Bjærgborg", og det gør også

han, der, selv om han var arbejdsløs og har 7 børn, sendte mig ialt 25 kr til lejren-indbetalt af flere gange.

Ja, der er meget at sige tak for, og kaster man blikket tilbage, når året er ved at være slut, dukker der så mange minder om stunder, der var med til at gøre tilværelsen rig og lykkelig for en. En stor del af disse stunder oplevede jeg sammen med de flokke af børn og unge, der har tumlet sig herude i sommer, og af gamle drenge var der også altid nogle med i flokken, og det er så dejligt, når fortid og nutid sådan knyttes sammen ved de fælles glæder, og det er i reglen til lige stor glæde for små som for store.

Mange festlige stunder har der været ovre i sommerlejren sammen med de forskellige hold- eller f. eks. ved lejrbalet eller, når der lavedes cirkus, spillede komedie eller var uhyggelige natlige "overfald". Men det, som jeg mindes med den allerstørste glæde, er dog søndag morgen, når jeg omgivet af en børneflokk stod på toppen af en af de højeste klitter i strålende sol med udsigt over hav og fjord, ja hele den storslåede natur, og vi så her sammen holdt vor morgensang.

Særlig var der en morgen, som jeg ikke kan glemme, fordi den børneflokk, som jeg den morgen var sammen med, ligefrem jublede sangene ud! Det er endnu, som om jeg kan høre dem synge:

"Morgenstund har guld i mund,
og guld betyder glæde,
og glædelig er hver en dag,
som leves til Guds velbehag,
om end vi måtte græde."

Ja, "glædelig er hver en dag, som leves til Guds velbehag"! Lad os huske det i det ny år, som vi nu snart går ind i, og så prøve på at indstille vor færd, ja hele vor tilværelse derefter-til lykke for os selv og for dem, som vi møder på vor vej.

Rigtig lykkeligt og velsignet nytår for dig og alle dine!

Din ven

